

Pamatlietas puses

Prasītāji: FW, CE

Atbildētājas iestādes: *Landespolizeidirektion Niederösterreich, Finanzamt Österreich*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Savienības tiesības, it īpaši Direktīvas 2000/78/EK ⁽¹⁾ 1., 2. un 6. pants, skatot tos kopsakarā ar Pamattiesību hartas 21. pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka ar tiem netiek pieļauts tāds valsts tiesiskais regulējums, ar kuru atalgojuma sistēma, kas ir diskriminējoša vecuma dēļ, tiek aizstāta ar atalgojuma sistēmu, kurā ierēdņa klasifikācija joprojām tiek veikta atbilstoši atalgojumu noteicošam izdienas stāžam, kas saskaņā ar iepriekšējo atalgojuma sistēmu ir noteikts konkrētā pārejas mēnesī (2015. gada februāris), un šajā ziņā gan tiek veikta korekcija attiecībā uz sākotnēji noteiktiem nodarbinātības laikposmiem pirms dienesta uzsākšanas, nosakot salīdzinošo atskaites datumu, taču kurā attiecībā uz pēc 18 gadu sasniegšanas pabeigtajiem laikposmiem tiek pārskatīti tikai citi laikposmi, no kuriem tiek ņemta vērā puse, un kurā tā laikposma paplašināšana par četriem gadiem, kurā ir jāņem vērā nodarbinātības laikposmi pirms dienesta uzsākšanas, tiek risināta tādējādi, ka citi laikposmi, no kuriem tiek ņemta vērā puse, nosakot salīdzinošo atskaites datumu, ir jāpieskaita tikai tiktāl, ciktāl tie pārsniedz četrus gadus, no kuriem tiek ņemta vērā puse (vienots atskaitījums četru gadu, no kuriem tiek ņemta vērā puse, apmērā)?
- 2) Vai atbilde uz pirmo jautājumu atšķiras attiecībā uz procedūrām, kurās, lai gan pirms 2. *Dienstrechts–Novelle 2019* [2019. gada Civildienesta noteikumu grozījumu Nr. 2] stāšanās spēkā ir galīgi noteikts jauns atskaites datums virzībai atalgojuma skalā, tomēr tam vēl nav bijusi nekāda ietekme uz ierēdņa pozīciju atalgojuma skalā, jo iestādes lēmums, tieši piemērojot Savienības tiesības, vēl nav pieņemts, un kurās tagad no jauna, neņemot vērā pa šo laiku noteikto atskaites datumu virzībai nākamajā līmenī, atkal ir jānosaka salīdzinošais atskaites datums saistībā ar vecuma dēļ diskriminējošā veidā noteikto atskaites datumu virzībai atalgojuma skalā, un citiem laikposmiem, no kuriem tiek ņemta vērā puse, piemēro vienoto atskaitījumu?
- 3) Vai Savienības tiesības, it īpaši Direktīvas 2000/78/EK 1., 2. un 6. pants, skatot tos kopsakarā ar Pamattiesību hartas 21. pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka ar tiem netiek pieļauts tāds valsts tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru, kaut arī tiek noteikts jauns atalgojumu noteicošs izdienas stāžs un pozīcija atalgojuma skalā, laikposmi, kas pavadīti apmācībā iekšzemes teritoriālajā pašvaldībā, nosakot salīdzinošo atskaites datumu, ir pieskaitāmi tikai tad, ja ierēdnis dienesta attiecības ir uzsācis pēc 2000. gada 31. marta, pretējā gadījumā šie laikposmi tiek pieskaitīti tikai kā citi laikposmi, no kuriem tiek ņemta vērā puse, un tādējādi tiem piemēro vienoto atskaitījumu, turklāt šāds regulējums vairāk sliecas nelabvēlīgi ietekmēt ierēdņus ar lielāku izdienas stāžu?

⁽¹⁾ Padomes Direktīva (2000. gada 27. novembris), ar ko nosaka kopēju sistēmu vienlīdzīgai attieksmei pret nodarbinātību un profesiju (OV 2000, L 303, 16. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 29. oktobrī iesniedza Raad van State (Beļģija) – VZW Belgische Vereniging van de Industrie van Plantenbeschermingsmiddelen (PHYTOFAR)/Vlaams Gewest

(Lieta C-658/21)

(2022/C 73/12)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Raad van State

Pamatlietas puses

Prasītāja: *VZW Belgische Vereniging van de Industrie van Plantenbeschermingsmiddelen (PHYTOFAR)*

Atbildētājs: *Vlaams Gewest*

Prejudiciālais jautājums

Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2015. gada 9. septembra Direktīvas (ES) 2015/1535, ar ko nosaka informācijas sniegšanas kārtību tehnisko noteikumu un Informācijas sabiedrības pakalpojumu noteikumu jomā⁽¹⁾, 5. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka, nosakot lietotājiem, kuriem nav speciālās atļaujas (licences) augu aizsardzības līdzekļu izplatīšanai un lietošanai, aizliegumu lietot glifosātu saturošus augu aizsardzības līdzekļus privātās teritorijās, ir jāuzskata, ka šis aizliegums attiecas uz tehniskiem noteikumiem, par kuriem atbilstoši šim noteikumam ir jāpaziņo Eiropas Komisijai?

⁽¹⁾ OV 2015, L 241, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 5. novembrī iesniedza *Verwaltungsgerichtshof* (Austrija) – *Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl*

(Lieta C-663/21)

(2022/C 73/13)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Verwaltungsgerichtshof

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl*

Atbildētājs: AA

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai, lai novērtētu, vai personas ar patvēruma tiesībām statusu, ko bēglim iepriekš piešķirusi kompetentā iestāde, var atcelt Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2011/95/ES⁽¹⁾ (2011. gada 13. decembris) par standartiem, lai trešo valstu valstspiederīgos vai bezvalstniekus kvalificētu kā starptautiskās aizsardzības saņēmējus, par bēgļu vai personu, kas tiesīgas saņemt alternatīvo aizsardzību, vienotu statusu, un par piešķirtās aizsardzības saturu (pārstrādātā redakcija) 14. panta 4. punkta b) apakšpunktā minētā iemesla dēļ, kā patstāvīgs kritērijs ir jāveic interešu izsvēršana tādējādi, ka atcelšanai ir nepieciešams, lai sabiedrības interese par atgriešanu būtu svarīgāka par bēgļa interesēm patvēruma valsts nepārtrauktā aizsardzībā, līdz ar to nozieguma nosodāmībai un iespējamajam apdraudējumam plašai sabiedrībai ir jāatsver ārvalstnieka intereses uz aizsardzību, tostarp ir jāsalīdzina viņam draudošo pasākumu apmērs un veids.
- 2) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2008/115/EK⁽²⁾ (2008. gada 16. decembris) par kopīgiem standartiem un procedūrām dalībvalstīs attiecībā uz to trešo valstu valstspiederīgo atgriešanu, kas dalībvalstī uzturas nelikumīgi, noteikumiem, it īpaši tiem, kas paredzēti 5., 6., 8. un 9. pantā, ir pretrunā valsts tiesiska situācija, saskaņā ar kuru atgriešanas lēmums ir jāpieņem pret trešās valsts valstspiederīgo, kuram ir atņemtas līdzšinējās uzturēšanās tiesības kā bēglim, pamatojoties uz personas ar patvēruma tiesībām statusa atcelšanu, pat ja atgriešanas lēmuma pieņemšanas brīdī ir skaidrs, ka izraidīšanas aizlieguma dēļ izraidīšana nenoteiktu laiku nebūs pieļaujama un tas arī tiek noteikts juridiski saistošā veidā?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (2011. gada 13. decembris) par standartiem, lai trešo valstu valstspiederīgos vai bezvalstniekus kvalificētu kā starptautiskās aizsardzības saņēmējus, par bēgļu vai personu, kas tiesīgas saņemt alternatīvo aizsardzību, vienotu statusu, un par piešķirtās aizsardzības saturu (OV 2011, L 337, 9. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (2008. gada 16. decembris) par kopīgiem standartiem un procedūrām dalībvalstīs attiecībā uz to trešo valstu valstspiederīgo atgriešanu, kas dalībvalstī uzturas nelikumīgi (OV 2008, L 348, 98. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 11. novembrī iesniedza *Tribunal de première instance francophone de Bruxelles* (Beļģija) – *UL, SA Royal Antwerp Football Club/Union royale belge des sociétés de football association ASBL*

(Lieta C-680/21)

(2022/C 73/14)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Tribunal de première instance francophone de Bruxelles